

Různé způsoby zobrazování v deskriptivní geometrii

4. Lineární (přímočará) perspektiva

In: Josef Klíma (author): Různé způsoby zobrazování v deskriptivní geometrii. (Czech). Praha: Jednota českých matematiků a fyziků, 1944. pp. 24.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403088>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

4. LINEÁRNÍ PERSPEKTIVA

Perspektiva lineární (přímočará) je středovým průmětem, při němž jsou splněny jisté podmínky, jež odpovídají dívání se jedním okem. Paprsky světelné vycházející z bodů objektu do našeho oka, procházejí oční čočkou a na sítnici vzbuzují jistý obraz. Týž obraz můžeme vytvořiti středovým průmětem na průmětně π položené mezi oko a objekt pro střed promítání přibližně ve středu zornice oka. Distance musí tu býti zřejmě větší než je nejmenší zraková vzdálenost, která je 21—24 cm, aby obraz průmětu mohl akomodací oka býti přiveden na sítnici. Dále objekt perspektivně zobrazovaný musí býti v zorném poli, t. j. uvnitř rotační kuželové plochy, jejíž osou je hlavní zorný paprsek oka splývající s kolmicí ze středu S promítání na průmětnu π a úhel při vrcholu S je 40° — 50° , neboť klidné oko pojme jen paprsky, které jsou v této kuželové ploše. Konstrukce jsou tu stejné jako při středovém promítání; jen je často nutno vzhledem k větší vzdálenosti obcházení nepřístupnost některých úběžníků a úběžnic. Při středové perspektivě se zobrazují přímky obecně zase v přímky, proto jí též říkáme lineární perspektiva; setkáváme se s ní při konstrukci názorných obrazů ve všech oborech lidské činnosti; architekti, malíři, sochaři atd. jí používají; a lze ji realizovati i mechanicky fotografickým přístrojem. Vznik a velký rozvoj perspektivy vděčí hlavně malířství, kde se jí potřebuje. V poslední době perspektivní obrazy docílené fotografováním napomáhají novému praktickému užití fotografií v oboru měření, v t. zv. *fotogrammetrii*.⁷⁾

⁷⁾ Dr. Josef Kounovský: „Theoretické základy fotogrammetrie“, Cesta 42, 1948. — Dr. Miroslav Menšík: „Fotogrammetrie praktická“, Cesta 43, 1948.